

maalet om Anlæg af nye Jernbaner, som jeg har bestræbt mig for at præcisere saa tydeligt som muligt, finder jeg ikke i dette Øjeblik Anledning til en mere udførlig Omtale af de foreliggende Lovforslag.

Christian Rasmussen: Jeg skal efter de Udtalelser, der ere faldne, særlig fra den højtærede Minister, ikke lægge stærkt Beslag paa det høje Tings Tid. Med Hensyn til det første af de her foreliggende 5 Jernbanelovforslag, om en Jernbane fra Varde til Grindsted, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg i Overensstemmelse med min Stilling i Jernbanekommissionen i sin Tid finder det naturligt, om denne Bane anlægges i Henhold til dette Lovforslag, og det kunne jeg og mit Parti derfor støtte. Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Ændring vedrørende Funder-Bramminge-Banen, saa at der fra Agerbæk skulde udgaa en Sidebane til Esbjerg, maa jeg udtale, at det var hverken Jernbanekommissionens eller Rigsdagens Hensigt i sin Tid, at det der skulde skabes ved en Jernbaneforbindelse ned gennem de fattige Hedeegne i Jylland, hovedsagelig var en Bane, der skulde pege imod Esbjerg. Det, der var Enighed om, var, at naar der skulde anlægges en midtjysk Bane, skulde det hovedsagelig være med det for Øje, at det derved blev muligt at ophjælpe Hedeegnene mellem Funder og Bramminge, med andre Ord helt ned gennem det midterste Jylland. Der var den Gang ingen, der tænkte paa, at denne Bane skulde pege mod Esbjerg, enten som Eksport-, eller som Importbane. Nu maa jeg sige, at Esbjerg, der er en noget bjergsom By, meldte sig, baade medens Jernbanekommissionen var nedsat, og under de Forhandlinger, vi førte om Jernbaneloven her i Tinget, og gjorde sig alle mulige Anstrengelser for at faa Banen draget bort fra den Retning, Jernbanekommissionen havde fastsat, idet den søgte at faa den draget ind til Esbjerg. I og for sig er der ikke noget at sige til, at en By søger at drage saa megen Trafik til sig som muligt, men vi andre, som havde et noget andet Syn paa Sagen, maatte modsætte os det. Nu er man kommen ind paa noget andet. Det er for Resten ikke ganske nyt, for det er et Par Aars Tid siden, Forslaget første Gang kom frem, nemlig at man, for at Esbjerg dog skulde faa noget, skulde anlægge en Sidebane fra Stationen Agerbæk ind til Esbjerg, saa at Varer eller Personer, der skulde til Esbjerg oppe fra Silkeborgegnen eller nordligere, ikke behøvede at gaa ned til Bramminge

først og derfra blive besørgede til Esbjerg. Jeg maa sige, at det tiltaler mig noget mere, end at man skulde lægge en midtjysk Bane fra Funder ned til Esbjerg, for der kan naturligvis være noget i, at det er urimeligt, at baade Gods og Personer, som skulle til Esbjerg oppe fra det nordlige og midterste Jylland, først skulle gaa til Bramminge og derfra til Esbjerg, og at der derfor kunde være Rimelighed for, at man lagde en Stikbane f. Eks. fra det Punkt, her er nævnt, ned til Esbjerg, saa at, hvad der skulde til Esbjerg, ikke behøvede at gaa over Bramminge. Jeg kan altsaa ønske at faa det Spørgsmaal klaret noget. Sagen kommer vel i et Udvalg, og saa kunne vi der se paa den. Om Udgiften af den Million Kroner, det vil koste mere, kan forsvarers for at opnaa den Gevinst, der vil blive ved, at man, som den højtærede Minister nævnede, faar et Par Kilometer mindre, er en anden Sag; det kan jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket. Men et andet Spørgsmaal er, at Egnen mellem Agerbæk og Esbjerg selvfølgelig vil have overordentlig godt af denne Bane. Ogsaa det maa vi overveje.

Maa jeg endvidere i Anledning af den ærede Ordførers (Slebsager) Udtalelser i Gaar om, at Dobbeltsporet mellem Lunderskov og Esbjerg kan spares ved, at vi faa denne Sidebane, sige, at jeg er enig med den højtærede Minister i ikke at tro derpaa. Jeg mener, at hvad enten vi anlægge denne Sidebane eller ikke, vil Dobbeltsporet mellem Lunderskov og Esbjerg om kortere eller længere Tid melde sig og melde sig paa en Maade, som vi ikke kunne komme uden om. Men hvad der har givet Vind i Sejlene for denne Sidebane er, som vistnok ogsaa nævnt af den højtærede Minister, de gentagne Afbrydninger af Sneum Bro. Det er der, Hunden ligger begraven, om jeg maa sige saa, det er det, der bevirker, at man nu maaske ser noget velvilligere paa denne Sag end tidligere. Jeg har imidlertid den Opfattelse, at hvis Banen fra Agerbæk til Esbjerg kan ophjælpe den paagældende Egn, — og det tror jeg den kan —, er det højst rimeligt, at Staten gør noget i saa Henseende. Om Banen saa skal bygges som ren Statsbane eller som Privatbane eller som Statsbane med et Tilskud fra de interesserede Kommuner, er et andet Spørgsmaal. Jeg finder i ethvert Tilfælde, at saaledes som Sagen ligger for nu, vil der være ikke saa lidt Anledning til at tage Spørgsmaalet op og se at faa det løst paa en rimelig og fornuftig Maade. For mig staar det saaledes, at jeg